

lovens regler. Jeg synes, at det er et interessant, men ret kompliceret projekt, fru Pia Christmas-Møller er i gang med. Men jeg vil ikke under nogen omstændigheder standse diskussionen. Jeg synes, at den er vigtig. For vi oplever jo også, at mennesker tror, at de har tegnet en forsikring, en heltidsforsikring, og hvad ender det så med, når de kommer til skade, mens de er på arbejde? Så fortæller forsikringsselskabet bare, at det var en fritidsforsikring, der gjaldt hele dagen. Så der er mange forskellige huller, man kan dumpe i, hvis man på en eller anden måde er selvstændigt beskæftiget. Men jeg glæder mig til at se De Konservatives forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jamen det ender jo med at blive en rigtig god dag i dag. Jeg synes, det er meget dejligt at høre den åbning fra SF.

Det kan måske lyde, som om det konservative forslag vil være meget omfattende, men det er det i virkeligheden ikke. For det her handler om holdninger. Skal arbejdsskadeforsikringsloven dække alle på arbejdsmarkedet, eller skal den ikke? Det er sådan set det, vi skal tage stilling til, når vores forslag kommer. Vores krav er naturligvis, at alle på arbejdsmarkedet skal være omfattet.

I dag er det faktisk sådan, at nogle selvstændige er omfattet. Det er, som jeg nævnte tidligere, visse fiskere, som har særlig risiko, og medarbejdende ægtefæller med lønaftale. Det er en mærkelig sondring. Den har sikkert en eller anden historisk forklaring, men lad os få ryddet op i det og give et godt grundlag for alle, der er på arbejdsmarkedet, så de er sikret.

Ved at være med i arbejdsskadeforsikringen er man jo ikke dækket på alle leder og kanter, det ved vi. Fru Anne Baastrups indlæg tidligere synliggjorde det jo også. Men det er dog en vis garanti.

Og som sagt, mange selvstændige tror, de er omfattet af arbejdsskadeforsikringen, fordi de har betalt til ordningen. De er ikke klar over, at den kun dækker deres medarbejdere. Så der er faktisk temmelig mange, der kommer i klemme her.

Men tak for de positive tilkendegivelser og lad os komme videre med sagen, når vi fremsætter forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil lige begynde med at sige, at Dansk Folkeparti synes, at det ændringsforslag, som fru Anne Baastrup bebudede med hensyn til en kulancemæssig overgangsordning i stedet for en torterstatning med hensyn til politienken, var interessant. Det tror jeg da Dansk Folkeparti vil se meget positivt på.

Så til det forslag, der ligger her: Dansk Folkeparti finder, at de foreslåede ændringer af arbejdsskadeloven er positive. Det drejer sig om, at beløbet for godtgørelse af varigt mén ved arbejdsskade fra den 1. juli 2002 bliver på 573.500 kr. Det er det samme beløb, som er indeholdt i den ændrede erstatningsansvarslov, L 143, som blev førstebehandlet den 12. februar. Men set i forhold til den nuværende arbejdsskade godtgørelse på 418.000 kr. for 100 pct. méngrad er forhøjelsen jo ikke voldsomt stor. Alt er jo relativt.

Der indføres tillige de samme regler for nedsættelse af godtgørelse på grund af alder, som der er i erstatningsansvarsloven. Så vidt jeg har regnet mig frem til, er der ikke den store økonomiske fordel ved den nye nedsættelsesregel. Men jeg har altså forsøgt at beregne det – og nu skal jeg være forsigtig, jeg skal ikke være den første til at komme med tal her fra talerstolen, for det er jeg jo kommet galt af sted med før: Ifølge den gældende lov får man, når man er 69 år, 209.000 kr. Men der er den gradvise aftrapning fra de 573.500 kr. Går man ned til 59 år, får man 431.000 kr., og ved 69 år får man 344.000 kr. Det skal altså ses i forhold til de 209.000 kr., som ligger i den gældende lov.

Men som sagt: Jeg tør ikke sige noget, og der er jo også stillet spørgsmål om det i Retsudvalget. Så det får vi helt tjek på.

Jeg finder det tillige godt, at der indføres en pligt for Arbejdsskadestyrelsen til at genvurdere sagerne ved klager over faktuelle eller retslige fejl. Det indebærer, at Den Sociale Ankestyrelse får færre sager, og at klageren får en hurtigere afgørelse af de helt åbenlyst forkert behandlede sager.

Det skønnes, at der skal behandles 600 færre sager i Den Sociale Ankestyrelse. Men det skal samtidig præciseres, at sager altid kan komme til afgørelse i Den Sociale Ankestyrelse, hvis klageren ikke er tilfreds med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Desuden bliver klage reglerne i forbindelse med følgerne af en arbejdsskade, f.eks. for de værnepligtige, de samme som på andre områder